

Αρχιερατική αργυρπνία στην Ι. Μονή Παναγίας Δοβρά για τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά

/ [Ιερές Μονές](#)

Το βράδυ της Τετάρτης 13 προς Πέμπτη 14 Νοεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε αργυρπνία στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και της Αγίας Οικογενείας αυτού.

Κατά τη διάρκεια της αργυρπνίας τέθηκε σε προσκύνηση τεμάχιο ιερών λειψάνων του Αγίου. Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την χειροθεσία σε αναγνώστη του κ. Πασχάλη Κυριάκου Νατσίδα.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Τήν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζωὴν διήνυσας καὶ νῦν τῶν μακαρίων συνευφραίνει τοῖς δήμοις ... ἱεράρχα Γρηγόριε», ψάλλει ἀπόψε ὁ ἱερός ὕμνογράφος, ὁ φίλος καὶ συναγωνιστής τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά, ὁ ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τιμὴν τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου Γρηγορίου,

ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ θαυματουργοῦ καί μεγάλου πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί μαζί του ψάλλουμε καί ἐμεῖς, ἀγρυπνώντας ἐπὶ τῇ μνήμῃ του καί ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ του λειψάνου στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, τῆς ὁποίας εἶναι προστάτης καί ἀντιλήπτορας.

Καί μαζί του ὑμνοῦμε καί ἐμεῖς τόν κλεινὸ αὐτόν ἱεράρχη καί ἀσκητὴ καί ὑπέρμαχο τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τόν ἀγαθὸ ποιμένα καί ἐπίσκοπο, καί τόν θαρραλέο ὑπερασπιστὴ τῆς ἀληθείας καί τοῦ θείου φωτός, ὁ ὁποῖος ἀγίασε ὅχι μόνο τὴν Κωνσταντινούπολη καί τὴ Θεσσαλονίκη μέ τὴν ὁσιακὴ βιοτὴ καί τὰ θαύματά του, ἀλλὰ καί τὴν ἐπαρχία μας, καθὼς ἀσκήτευσεν μέ τοὺς ἀδελφούς του στὴ Σκήτη τῆς Βεροίας, ἐνῷ οἱ ἀδελφές του ἀσκήτευσαν σέ μία μονὴ μέσα στὴν πόλη, κατὰ παράδοση τῆς Κυριώτισσας.

Γιατί ὅμως ἐπαινεῖ καί ἐγκωμιάζει ὁ ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ;

Τόν ἐπαινεῖ καί τόν ἐγκωμιάζει διότι «διήνυσεν ἐν κόσμῳ τὴν μακαρίαν ζωὴν», διότι ἔζησεν μέσα στὸν κόσμον μία μακάρια καί εὐτυχισμένη ζωὴ. Τόν ἐγκωμιάζει ἀκόμη, διότι ἀπολαμβάνει τώρα καί στὸν οὐρανὸ τὴ μακαριότητα μαζί μέ τοὺς ἄλλους ἁγίους κοντὰ στὸν Θεό, μέ τοὺς γονεῖς καί τὰ ἀδελφία του· «καί νῦν τῶν μακαρίων συνευφραίνει τοῖς δήμοις».

Πῶς εἶναι ὅμως δυνατόν νά θεωρεῖ ὁ ἅγιος Φιλόθεος μακαρία τὴ ζωὴ τὴν ὁποία ἔζησεν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς στὴ γῆ, ὅταν γνωρίζει ὅτι ἦταν γεμάτη ἀγῶνες καί παλαίσματα ἀσκητικά, γεμάτη διωγμούς καί φυλακίσεις καί ἐξορίες καί αἰχμαλωσία; Καί πῶς μπορεῖ αὐτὴ ἡ ζωὴ νά θεωρεῖται μακάρια καί εὐτυχισμένη;

Ὅντως αὐτὴ ἦταν ἡ ζωὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἀλλὰ δέν κάνει λάθος στὴν ἐκτίμησή του ὁ ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος, διότι τοὺς «δεδιωγμένους ἔνεκεν δικαιοσύνης» μακαρίζει ὁ Χριστός, ἀλλὰ καί ὅσους ὀνειδίσουν καί διώξουν οἱ ἄνθρωποι καί τοὺς συκοφαντήσουν γιὰ χάριν του. Καί σέ αὐτοὺς ἀνήκει ὁ μέγας ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἦταν ὅμως μακάριος καί σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ, γιατί συγκαταριθμεῖτο στοὺς πρᾶους, τοὺς ἐλεήμονες καί τοὺς καθαρούς τῇ καρδίᾳ, τοὺς ὁποίους μακαρίζει καί πάλι ὁ Χριστός, «ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται». Ἀξιώθηκε ὁ ἐορταζόμενος ἱερός πατήρ ἐν ζωῇ νά βλέπει τὸ ἄκτιστο φῶς τῆς Θεότητος καί νά περιλάμπεται ἀπὸ αὐτό, ἀλλὰ καί νά δέχεται ὑποσχέσεις καί διαβεβαιώσεις γιὰ τὴ βοήθειά της ἀπὸ τὴν Κυρία Θεοτόκο, πού ἀνταποκρίθηκε στὰ αἰτήματά του.

Αὐτὴ τὴ μακαρία ζωὴ πού ἔζησεν στὴ γῆ ἀπολαμβάνει τώρα ὁ ἅγιος Γρηγόριος στὴν πληρότητά της στὸν οὐρανό. Διότι ἡ ζωὴ στὸν οὐρανὸ εἶναι συνέχεια τῆς ζωῆς

στή γῆ. Καί κανείς δέν μπορεί νά ζήσει στήν ἄλλη ζωή μαζί μέ τόν Θεό, ἐάν δέν ἔχει ζήσει ἐδῶ στή γῆ μαζί του.

Γι' αὐτό, ἐάν θέλουμε νά ζήσουμε καί ἐμεῖς μαζί μέ τόν Θεό αἰώνια, ἐάν θέλουμε νά ἀπολαύσουμε τή μακαριότητα τήν ὁποία μᾶς ὑπόσχεται ὁ Κύριός μας, δέν θά πρέπει νά ἐνδιαφερόμεθα νά ζοῦμε μία ζωή εὐτυχισμένη σύμφωνα μέ τίς ἀνθρώπινες καί κοσμικές προϋποθέσεις καί προδιαγραφές, οὔτε θά πρέπει νά μᾶς στενοχωροῦν καί νά μᾶς θλίβουν οἱ κακίες τῶν ἀνθρώπων, οἱ ἀδικίες καί οἱ συκοφαντίες τους. Αὐτό πού θά πρέπει νά μᾶς ἐνδιαφέρει καί γιά τό ὁποῖο θά πρέπει νά ἀγωνιζόμεθα καί νά προσπαθοῦμε εἶναι νά ἀκολουθοῦμε τόν Χριστό, νά ἐναρμονίζουμε τή ζωή μας μέ τό θέλημά του, νά προσπαθοῦμε νά διατηροῦμε τήν ψυχή, τόν νοῦ καί τό σῶμα μας καθαρά ἀπό τοῦ κόσμου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας, ὥστε νά ἐνοικεῖ ὁ Χριστός μέσα μας καί νά μᾶς πληροῖ μέ τή θεία χάρη του. Νά προσπαθοῦμε νά ἐνωνόμαστε μέ τόν Χριστό διά τῶν ἱερῶν μυστηρίων, ὥστε νά μπορούμε νά λέμε καί ἐμεῖς, ὅχι ὑπερηφανευόμενοι καί διαφημίζοντας τήν εὐσέβεια πού δῆθεν ἔχουμε, ἀλλά μέ ταπείνωση, αὐτό πού ἔλεγε καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος: «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός».

Καί ὅταν ζεῖ ὁ Χριστός μέσα στήν ψυχή μας, τότε εἴμεθα ὄντως μακάριοι ἀπό αὐτή τή ζωή, ὅσες δυσκολίες καί πειρασμούς καί ἄν ἀντιμετωπίζουμε, ἀλλά καί συγχρόνως μπορούμε νά ἐλπίζουμε ὅτι ὁ Χριστός θά μᾶς ἀξιώσει καί τῆς μελλούσης μακαριότητος, γιά νά συνευφραινόμεθα μαζί μέ τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, τούς γονεῖς καί τά ἀδελφία του καί μέ ὅλους τούς ἁγίους.

Ἄς κάνουμε αὐτόν τόν ἀγῶνα καί ἄς ζητοῦμε τή χάρη καί τίς πρεσβεῖες τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ γιά νά ἐπιτύχουμε στήν προσπάθειά μας καί νά εἴμεθα καί ἐμεῖς ὄντως μακάριοι κατὰ Θεόν.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)